

borg over Fyn til Tyskland. Jeg tror, det vilde være en aldeles umulig Vej at gaa, for, hvis man undersøger Forholdene, viser det sig, at den største Godstrafik er over Esbjerg og Jylland og kun meget lidt over Tyskland, og det ærede Medlem vil vel ikke have, at vi skulle køre Godset ned ad Sønderjylland til og igen tilbage til Danmark? Nej, selv om denne Linie blev lavet i Stedet, vilde Dobbeltsporet være lige saa nødvendigt Dagen efter som forud, og paa samme Maade stiller det sig med den Tanke, der kom fra det ærede Medlem for Assens (Berntsen), skønt jeg maa indrømme ham, at der er bedre Chancer ved at gaa over Assens end ved at gaa over Faaborg, men Dobbeltsporet vil af den Grund alligevel ikke kunne undværes.

Derimod giver jeg det ærede Medlem for Odense (Scavenius) Ret i, at Forholdene ved Odense ere aldeles upraktiske. Jeg bør netop paa den Egn, nær ved Odense. Der kan tit samles 20—30 Vogne, naar Bommen er slaaet ned, og naar saa Bommen bliver slaaet op, kunne 20 Vogne komme igennem, medens 10 maa blive tilbage, fordi Bommen atter sænkes. Der maa absolut gøres noget. Men dette at gaa til et Dobbeltspor, er man klar over, er en kostbar Foranstaltning. Grundene ere dyre, og det er et meget daarligt Terrain fra Odense til Middelfart at bygge Bane paa. Men der er en anden Vej at gaa, og som jeg alle Vegne hører bliver anerkendt som den bedst mulige, nemlig den, at der bygges en ny direkte Bane fra Odense til Middelfart. Det falder nu saa let, idet der er nedsat en Jernbanekommission, som om kort Tid kommer med Planer og Overslag; og ikke nok dermed, men den har tillige bragt Midlerne til Vejle til at bygge for. Hvis man nu gaar den Vej, at lade Staten bygge denne Bane, i Stedet for at private bygge den, vilde man meget let kunne dirigere Godset ad den Vej til Middelfart. Man kunde tænke sig to Veje at gaa. Man kunde lade et nyt Færgeleje blive indrettet ved Middelfart og sætte det i Forbindelse med Taulov Station, og Jernbanen kunde gaa over Fredericia som nu. Godstrafikken vilde da kunne skilles i Odense, og den ene Del sendes Syd paa ad Tyskland til og den

anden Del Nord paa til Nordjylland. Men man kunde ogsaa gaa en anden Vej, som kendte Folk mene skulde være den rigtigste, nemlig betragte den ny Bane, som nu med Tiden bliver bragt frem, som en mere lokal Bane, og lade Staten dirigere sine Godstog ad den Vej og benytte den anden Bane til Il- og Eksprestog ligesom hidtil. Vilde man det, vilde det blive langt det billigste og bekvemteste for Staten, og det vil tilmed blive et produktivt Foretagende, idet den ny Bane vil gaa igennem Fyns bedste, frugtbareste og mest befolkede Egne, hvormod et Dobbeltspor vil blive et uproduktivt Foretagende, som kun vil bringe Statskassen Udgifter. Men naar man staar over for, at et privat Selskab møder op med et privat Projekt til en Bane med fuldt ud tegnet Kapital, mener jeg, at Staten bør sige: Saa bygge vi Banen og dirigere en Del af Godset ad den Vej, og jeg tror sikkert, det er den Maade, man skal tage det paa, og at det er det, der vil være tilfredsstillende, nu, da vi i en nær Fremtid maa til at løse disse Spørgsmaal, idet Forholdene, som de nu ere ved Odense Banegaard og Overkørsler ikke kunne blive ved, da Togene nu kun meget vanskeligt kunne passere hverandre.

Doose: Ved Behandlingen af Finanslovsforslaget i Fjor fremdrog jeg nogle Eksempler fra Nordsjælland paa, hvorledes Havet førte Kysten væk, idet det undergraver Brinkerne og fører dem med sig. Befolkningen har meget ønsket at faa noget gjort i den Anledning. Jeg har derfor tidligere henvendt mig til Ministeriet i Anledning af denne Sag, og jeg antager, at Befolkningen ogsaa har henvendt sig eller i den nærmeste Fremtid vil henvende sig til Landbrugsministeren — thi det er nok nu under ham, det sorterer — for at erfare, om der i den allernærmeste Fremtid vil blive gjort noget for denne Sag for at sikre Kysten deroppe. Da jeg i Fjor omtalte det Spørgsmaal nærmere, skal jeg ikke i Aar komme langt ind derpaa. Det er jo nogle forkvaklede Forhold, der er deroppe, eftersom Egnen der sorterer under saa mange Ministerier, men der maatte vel kunne blive saa megen Enighed mellem Ministerierne, at de i denne Samling kunne